

חבלי לידה זאת לא בדיחה

מחזה מאת: איציק אלוני

הגהה: שלי אביסרה

כל הזכויות שמורות

טל: 03-5225458

דוא"ל: aloni-i@bezeqint.net

תקציר: מירה ורמי מנסים להביא ילד לעולם ולא מצליחים במשך שנים בשל בעיית פוריות של מירה. כשמתגלה פתרון יצירתי ומהפכני במיוחד לבעיה שלהם הם מבקשים לחלוק את אושרם עם הוריו של רמי אבל נתקלים לצערם בחומה בצורה של דעות קדומות שמאיימת לבודד אותם בשל ההחלטה הנועזת שנקטו.

הדמויות:

- מירה - אישה
- רמי - בעלה
- שפרה - אמו של רמי
- חיים - אביו של רמי
- אורח - איש מבוגר, הומוסקסואל

תמונה 1

המקום: ביתם של מירה ורמי. בית פשוט, סטנדרטי.
מירה מניחה כיבוד ומשקאות קלים על השולחן.
רמי בודק עבודות של סטודנטים.

מירה: אני רוצה להכין להם משהו מיוחד כדי לרכך את המפגש. עוגיות...

רמי: אם תכיני משהו מיוחד הם מיד יבינו שמשהו קרה וזה יבהיל אותם.

מירה: מה אתה מציע להכין?

רמי: הכי טוב?
 כלום.

מירה: ולא לספר כלום?

רמי: בהדרגה.

מירה: אתה מוכן לקבל על עצמך את המשימה?

רמי: כן.

מירה: תאסוף את העבודות מהשולחן.

רמי: (אוסף) סיימתי להיום.

מירה: אני בטוחה שלספר הכל מיד זה צעד נבון. במוקדם או במאוחר זה ייוודע להם.

רמי: אני לא עושה את זה בלב שלם.

מירה: אל תעשה בלב שלם. אתה צריך לסמוך עלי כאישה.
 הזמנת את שניהם?

- רמי:** אמא אמרה שתבוא
- מירה:** לבדה?
- רמי:** לבדה.
- מירה:** למה לבדה?
- רמי:** אנחנו צריכים את שניהם?
- מירה:** ברור.
- רמי:** אני חושב שלהפך, זה דווקא טוב אם היא תבוא לבד.
- מירה:** החלטה של שניהם תקל...
- רמי:** (נכנסת לדבריה) ...אם אימא משתכנעת - אבא תמיד הולך אחריה. תמיד!
- מירה:** בכל אופן אל תדאג כל כך, אתה נראה טוב... ואני שמחה לראות אותך מאושר, אתה יודע שאתה החבר הכי טוב שלי.
- {מירה מחבקת אותו והוא מחזיר לה חיבוק חם, נשארים חבוקים.}
- מירה:** כשאתה מחזיר לי חיבוק אני מרגישה את כל ההגנה שמקיפה אותי.
- רמי:** את המזל שלי.
- {נכנסת שפרה, אמו של רמי, עם שקיות אוכל.}
- שפרה:** (עם כניסתה) חיבוקים תמיד טוב לראות... תמשיכו זה לא מפריע לי.
- רמי:** בשביל מה את מביאה לנו כל כך הרבה אוכל?
- שפרה:** כזאת אני. אם לא תאכלו, תנו לשכנים או שתאכילו את החתולים המסכנים.
- מירה:** את יודעת שאנחנו אף פעם לא זורקים את האוכל שלך.
- רמי:** למה אבא לא בא איתך?
- שפרה:** נח קצת.
- רמי:** הכל בסדר אתו?
- שפרה:** (תוך כדי שהיא הולכת למטבח.) בריא כמו שור. ישן כמו אריה בגן חיות.

- מירה:** איך אפשר להתחיל לספר לאמא נפלאה כזאת על מה שאנחנו עוברים?
- רמי:** לא יודע.
- מירה:** אולי בהדרגה.
- רמי:** רק בהדרגה, אפילו אולי כדאי להתחיל עם בדיחה.
- מירה:** אולי סתם להתחיל בסיפור דומה, שקרה לזוג אחר..
- רמי:** בעצם אני לא יודע.
- אני פוחד שאם נספר לה באופן ישיר, היא תתחיל לצרוח פה ותרים את כל הבניין.
- מירה:** (לשפּרה בקול) צריכה עזרה?
- שפּרה:** (מהמטבח) אני מכירה את המטבח ומסתדרת איתו מצוין.
- רמי:** רעיון טוב, תלכי בכל זאת למטבח שם המקום הכי טוב לספר לה.
- מירה:** אתה דוחף אותי לשם כדי להתחמק כדי לא להתמודד איתה?
- רמי:** (למירה) אולי נתחיל מהחתונה?
- שפּרה:** (מהמטבח) לחמם לכם קצת מהאכול?
- רמי:** לא עכשיו אמא.
- מירה:** (לרמי) מהחתונה זה רחוק מדי, אתה לא חושב?
- רמי:** לפעמים קשה עם אמהות.
- מירה:** תתחיל ואני אמשיך.
- רמי:** תתחילי ואני...
- {שפּרה חוזרת.}
- שפּרה:** שמתו את האוכל במקרה.
- {פאזזה}
- מירה:** אמא, את זוכרת.
- (מהססת) אָה...
- שפּרה:** אָה מה?

{שתיקה קלה.}**רמי:** (למירה) ספרי, נו...**מירה:** תתחיל אתה ואני אמשיך.**שפרה:** מה קורה לכם?**רמי:** מירה רוצה לספר לך משהו ולא יודעת איך להתחיל.**שפרה:** פשוט ספרי.**מירה:** אז ככה...

את זוכרת שביום החתונה שלנו חשבת שאני בהריון ולחשת לי באוזן
 "מתי אנחנו מצפים?" וזה לא קרה?

{שפרה מהנהנת בשמחה ולא מצליחה להתאפק, ממהרת לנשק את מירה ואת רמי.}**שפרה:** (בין נשיקה לנשיקה) נכון... וענית לי... שיש לכם זמן... הגיע הזמן...**מירה:** תקשיבי...**רמי:** תשמעי עד...**שפרה:** (כמעט דומעת) איזה בשורה משמחת.**מירה:** (נכנסת לדבריה. לרמי) היא לא יודעת להקשיב.

(לשפרה) תקשיבי. רצינו ליהנות משנות הנישואין הראשונות שלנו לפני
 שנביא תינוק לעולם...

שפרה: (נכנסת לדבריה) עכשיו זה מובן וברור.**מירה:** ...אחרי שעבר זמן, החלטנו...**שפרה:** אושר, אושר הכנסתם לחיי...**מירה:** את זוכרת שהתחלנו לנסות.

שפרה: (במאור עיניים) בטח שאני זוכרת. אני זוכרת שאפילו מששתי לך את
 הבטן ועשיתי לך ככה... (מדגימה על ביטנה של מירה) ברכה.

מירה: עבר זמן...**שפרה:** אפילו אמרתי...**הבן:** אמא! תני לשפרה להמשיך בלי להפריע בכל משפט.

- שפרה:** (בחיוכים מאוזן לאוזן) אני לא הפרעתי בכלל...
בבקשה המשיכי. הנה, אני ממלאה את פי מים ונהנית להקשיב.
- מירה:** כידוע לך, לא הצלחנו במשך שנים למרות כל רפואי פוריות.
- שפרה:** כנראה שבגלל ההיסטוריה הרפואית שלך... סליחה, סליחה, תמשיכי.
- מירה:** הרופא שלי אמר לי שכנראה לעולם לא אכנס להריון.
- שפרה:** אויש, הרופאים האלה חושבים שהם יודעים הכול אבל עובדה שהם טועים וזאת לא הפעם הראשונה שהם טועים איתך, את יודעת כמה...
- מירה:** ...הרופא המומחה האחרון נתן לנו אפשרות אחת ויחידה, אימוץ!
- שפרה:** (בקוצר רוח) נכון, ומה עכשיו? אנחנו עושות לו נא-בעין.
- רמי:** (מנסה להעיר לאמו שלא תפריע למירה.) תראי...
- מירה:** (לרמי) תניח לה, זה לא יעזור.
- רמי:** היא צריכה ללמוד להקשיב!
- שפרה:** (לרמי) מה אתה רוצה ממני?! אני מקשיבה כל הזמן ותן לה לדבר!
אתה מפריע לה.
(למירה) אני לא מקשיבה לך?
- מירה:** מקשיבה, מקשיבה.
- שפרה:** (לרמי) הנה אתה רואה? פעמיים מקשיבה, מקשיבה...
- מירה:** תקשיבי רגע! מאז ועד היום התקשינו להחליט מה לעשות.
- שפרה:** נכון וזה עכשיו מובן.
- מירה:** בהתחלה הייתי מאוכזבת, חשבתי שאני כישלון, כמו שאמרת לי פעם:
"את כישלון מירה את כישלון!"
- {שפרה נגשת ומלטפת את מירה כדי לנחמה.}
- שפרה:** לא יפתי, אף פעם לא חשבתי ולא התכוונתי שאת באמת כישלון.
רק רציתי לעודד אתכם כדי שתוכיחי לנו את ההפך, שאת יכולה כן להיכנס להריון.
- מירה:** ברור. (בהיסוס) ...ככל שחלפו השנים, נעשיתי מתוסכלת מיום ליום, השעון הביולוגי שלי המשיך לתקתק ושום דבר לא השתנה.
דאגתי מאוד, ובלילות לא הצלחתי לעצור את הדמעות.

- שפרה:** את יודעת כמה דמעות אני הזלתי בשבילכם? את יודעת כמה נרות הדלקתי ביום שישי בשבילכם?
- מירה:** עם הזמן השלמתי עם העובדה שכנראה לעולם לא אצליח להרות.
- שפרה:** חס ושלום! תמיד האמנתי בך... ו...
חיים, מתפלל כל יום בבית הכנסת עבורכם, וגם אני עד היום עם הנירות בכל יום שישי ומתפללת למענכם... ואפילו הלכתי לרבני...
- מירה:** (ממשיכה בלי להתייחס לדברי שפרה.) למזלי, ואת זה אני מאחלת לכל אישה, רמי הוא הסלע שלי בחיים והוא אוהב אותי בכל מצב ובכל מצב-רוח.
- שפרה:** (בגאווה) זה הבן שלי, יש לך נסיך.
{שפרה ממהרת לחייג לחיים בהתלהבות.}
- מירה:** (תוך כדי ששפרה מחייגת) אנחנו זקוקים לך בחדר הלידה, נוכחות תומכת ואוהבת כדי לעזור להתגבר על הכאב והרגשות ובכל עליות ומורדות וחשבתי עליך.
- שפרה:** (שלא הקשיבה למירה.) כן, כן, בטח, אני הראשונה...
(בנייד) נו תענה כבר...!
(לרמי ומירה) הוא מזדקן והשמיע שלו... והשינה...
- רמי:** אמא, מה את עושה?
- שפרה:** מתקשרת לאבא שלך.
(בנייד) חיים... תבוא לפה מהר...
יש!...
יש זה יש! תבוא מהר!
- רמי:** (תופס את הראש.) אמא, זה...
שפרה: (לרמי) הירגע, אני לא מגלה לו כלום.
{מירה מעירה לרמי בזמן ששפרה משוחחת בפלאפון.}
- מירה:** (לרמי) תניח לה.
- רמי:** (למירה) תראי למה שאת גורמת!
- מירה:** (לרמי) תמיד היא עושה מה שהיא רוצה ואיך שהיא מבינה, אולי כך תלמד לא לקפוץ לפני שהיא שומעת הכול...

רמי: (נכנס לדבריה.) ...עכשיו היא תספר לכל העולם שאת בהריון!

שפרה: (ממשיכה בפלאפון.) אם אני אומרת, סימן שזה משהו טוב.

לא יכולה לגלות, זה סוד.

קדימה קום ובוא מהר.

כן! כנראה שהתפילות עזרו.

קמת? זינקת?

יופי. בוא!

{רמי רוצה לגשת לשפרה ולעצור אותה.}

מירה: תן לה לספר!

שפרה: (בנייד) לא מעניין אותי, עזוב ה-כול!

זה יותר חשוב מבית כנסת! קח מונית!

יש כסף בקופה הקטנה...

מה איפה?! בצנצנת!...

כן. (סוגרת את הפלאפון)

לפעמים הוא ממש מעצבן, לא מקשיב ומתערב באמצע כל משפט שלי.

עכשיו דברו.

מירה: (לרמי) תמשיך אתה לספר לה.

רמי: התחלת תמשיכי.

מירה: אתה תתמודד עם זה טוב ממני.

שפרה: מסכנה שלי, עייפתי אותך... את רוצה לנוח ואכין לך תה עם לימון?

רמי: אימא, שמעת בשנים האחרונות על לידות של גברים?

שפרה: שמעתי, וזה האמיתי?

רמי: לגמרי.

שפרה: משהו הזוי שהוא נגד מעשה הבריאה.

רמי: זה לא נגד הטבע, עם השנים גוף האדם מתאים את עצמו לתנאים.

קוראים לזה הסתגלות, התפתחות... מוטציה.

שפרה: דבר ישר ולעניין!

רמי: אמא, את מבינה למה אני מתכוון?

שפרה: (בקוצר רוח.) אתה עושה לי חידון? לאן אתה חותר?

רמי: משפחה רגילה עם ילדים זה הגיוני, נכון?

שפרה: נכון, אפילו אם תביאו שניים-שלושה ילדים.

רמי: כשיש חילופי אוכלוסייה מסירים את האיום על אוכלוסיית העולם מפני חידלון.

שפרה: עצור! עד כאן! אני לא יכולה יותר.
תגיד כבר את המילים "מירה" ו"הריון" ותפסיקו למתוח אותי!
(למירה) את בהריון נכון?

רמי: היא לא.

{מירה מחייכת מהצד.}

שפרה: מה היא לא?! מאז שנכנסתי אתם מדברים על זה.

רמי: אנחנו לא דיברנו על זה, את מדברת על זה. מירה לא בהריון.

שפרה: למה היא לא בהריון?

רמי: כי היא לא!

שפרה: אתה רומז שהחלטתם לעשות הפריה חוץ גופית?

מירה: את יודעת שזה בלתי אפשרי לי.

שפרה: אימוץ?

רמי: היום היינו אצל הרופא, עשינו בדיקות... בגלל הדם בשתן שלי.

שפרה: (בהלם) איזה דם בשתן?! זה סרטן?

רמי: (לשפרה. בכעס.) תפסיקי להתערב בכל משפט, אחרת אשתוק.

שפרה: אני שותקת.

רמי: לגבי אימוץ, לא בא...

{חיים נכנס, הוא חובש כיפה, מתנשף.}

חיים: מה כל כך דחוף?

שפרה: מדברים על אימוץ.

- חיים:** עוד פעם, מה קרה שנזכרתם עכשיו?
לפני שנים הצענו לכם לאמץ ולא הסכמתם, עכשיו נזכרתם?
זה לא יהיה לכם קל.
- רמי:** לא מדובר על זה. למרות שהיום אנחנו מבוססים מספיק.
- מירה:** הירגעו רגע!
יש כאן חוסר הבנה טוטאלי. כל אחד מושך את השיחה לכיוון שלו.
(לרמי) ספר להם ישר ולעניין, שלא יה ספקות.
- רמי:** החלטתי לבדוק אחת ולתמיד את בעיית הדם בשתן שהחמירה בזמן
האחרון. חשבתי שזה סימן אפשרי לסרטן בשלפוחית השתן.
- שפרה:** ידעתי. אני הולכת למות.
- מירה:** מה אתה מושך את השיחה... דבר ישר ולעניין!
- רמי:** מגיע לזה. נשלחתי לסדרת בדיקות וסריקות.
- שפרה:** זהו, אני מתה.
- רמי:** אחרי שתשמעי את לא תמותי, את תהיי בשוק.
- חיים:** יותר גרוע?
- רמי:** הרופא בישר לי שגילו אצלי תפקוד מלא של; "איברי רבייה נשיים".
- שפרה וחיים רוצים להתערב.
רמי כועס עליהם ומשתיקם.**
- רמי:** שתקו שניכם והקשיבו!
- מירה:** (לרמי) חבל שהחלטנו לשתף אותם.
- רמי:** אמרתי לך שלא כדאי לערב אותם.
- מירה:** טעיתי. אנחנו מספיק גדולים כדי להחליט לבד.
- רמי:** נשתוק.
- שפרה:** מבטיחה לא נדבר.
(פאזזה)
דברו.
- רמי:** אנחנו נודיע לכם כשהכול יהיה כבר מאחורינו.

- חיים:** (בזעם) עכשיו אתם מענישים אותנו? לא נבוא לכאן יותר וזהו!
בשביל מה נקראתי לכאן דחוף במקום ללכת להתפלל?!
בואי שפרה, נלך...
- מירה:** שום דבר לא ישנה את מה שאנחנו אומרים כאן, אלא אם שניכם מוכנים לנהל דיאלוג.
- רמי:** תראו, אני עובד בעבודה גמישה ויש לי את הזמן והאנרגיות לטפל בתינוק במקום מירה. כל הסיכונים נלקחו בחשבון. להרות וללדת תינוק-פלא...
{רמי מבחין בהוריו שבוהים בו ולא מבינים.}
- רמי:** (מנסה להלהיב אותם.) אני חושב שזה מרתק, וזה יכול להיות מדהים. מירה ואני אוהבים את הרעיון הזה... (בולע את רוקו)
תראו, היא עובדת מאוד קשה ואין לה זמן לחזור לטיפולים ולהרות. אני אחליף אותה, אני אלד. הבנתם?
- שפרה:** אתה יכול להיות הורמונלי עכשיו ולשנות את דעתך בעתיד... לא צריך להחמיר את המצב. עכשיו אתה מרגיש שיהיה לך את התינוק שלך. תינוק זה לא צעצוע...
או שנדפק לך המוח או שאני המטומטמת?
- רמי:** אני נמצא במצב אידיאלי.
- חיים:** (לרמי) אני מוחה נגד זה בתוקף!
- מירה:** למה אתה מוחה במקום לברך?
- רמי:** אני מניח שזה די מגניב אם רק תחשבו על זה לרגע, בלי להתפרץ. למה שגברים לא יולידו תינוקות?
- שפרה:** (מנגבת דמעות) אוי ואבוי לי...
מוטב לי למות ולא לראות אותך בהריון.
(לחיים) מה אני אגיד לשכנים? "הבן שלי בהריון"!
תגיד לי שזה חלום ולא מציאות.
- רמי:** אמא, זה לא מה שאת חושבת.
- שפרה:** (מיד מפסיקה את הבכי.) אה, לא?
- רמי:** לגבי הביופסיה? היא חזרה שלילית...
- שפרה:** ברוך השם.

- רמי:** (מהסס לרגע) אבל בסריקת MRI נמצא אצלי רחם מתפקד...
- שפרה:** (המומה) רחם?
- חיים:** שאלוקים ירחם עלינו.
- רמי:** יש לי שחלות מתפקדות ואפילו צוואר רחם, בקיצור בסריקת גילו שיש לי איברי רבייה נשיים מ-ל-אים! וסיבת הדימומים היא טרום ווסת!
- {שתיקה ארוכה. חיים ושפרה בשוק.}
{מירה ורמי יוצאים במתקפת שכנוע, ונכנסים אחת לדברי השני.}
- מירה:** אל תיקחו את זה כל כך קשה, גם אני היית בשוק...
- רמי:** ...שנינו היינו בשוק.
- מירה:** ...אבל עכשיו זה בסדר מצדי. מזמן זנחתי את השאיפה להיכנס להריון...
- רמי:** ...גם לנו האבחנה באה כמו פצצה...
- שפרה:** (מנסה להשחיל מילה.) ...
- מירה:** ...זה לא פשוט להחליט...
- רמי:** ...מעולם לא ראיתי את עצמי כשונה, רק בחור רגיל שיש לו חיי מין נורמליים, והייתי המום כשנודע שיש לי מערכת רבייה נשית...
- מירה:** ...והדבר החשוב ביותר שכדאי שתדעו, הוא שיש סיכון שהסרת איברי הרבייה הנשיים תשפיע לרעה על הזרע שלו בעתיד.
- שפרה:** (מנסה להשחיל מילה.) ...
- רמי:** (לא מאפשר לה להגיב.) ...תבינו, אני לא רואה צורך לשנות את ההתנהגות שלי...
- מירה:** ...צריך לחשוב מהו סדר העדיפויות...
- רמי:** ...לנו זה נכון שדווקא אני אכנס להריון...
- מירה:** ... מושלם עבור אורח החיים שלנו.
- רמי:** ...אני רוצה להיכנס להריון וללדת! אני בוגר, אני אדם נפלא, מלא סבלנות, כושר עמידה בלחצים, עברתי את כל הבדיקות בהצלחה, ושום דבר לא יעשה אותי מאושר יותר מלהרות...

מירה: ... כל הרופאים המומחים אמרו חד משמעית שההריון בטוח!

רמי: ...ואני החלטתי, בעצם החלטנו שאנחנו הולכים על...

שפרה: (מתפרצת בצעקה) דיי!!!

עשיתם לי סחרחורת!

{מירה ורמי מנסים להתערב.}

שפרה: (מיד בזעם) ...עכשיו אני מדברת! אני לא רוצה לשמוע על זה וזהו!

(מסמנת לחיים.) בוא, חיים, בוא.

(הולכת ונעצרת כמי שנזכרת.) תגיד, מאיפה יצא לך התינוק?

מהבולבול הקטן שלך?

רמי: פעם אחרונה שראית את הבולבול שלי כשהייתי ילד קטן. מאז גדלתי

וגדל!

שפרה: אז מהתחת?!

או אולי יש לך אבר נשי נוסף שלא ראיתי בזמן שחיתלתי אותך.

רמי: (מחייך) את יודעת שהכל אצלי תקין.

שפרה: תקין?!

(בזעם) ריבונו של עולם, מאיפה ייצא התינוק תגיד לי?!

חיים: (מנסה להתערב) אני אומר...

רמי: תמיד ראיתי את עצמי גבר רגיל שיש לו חיי מין נורמליים.

ולדיעתכם במהלך השנים המינים אצל בני האדם מתערבבים,

הגברים הופכים לנקבות והנשים לזכרים תראו את ההמונים במצעדי

הגאווה בעולם שהולכים ומתרבים מדי שנה, ותקבלו זאת כנחמה.

שפרה: מה זאת אומרת? הפכת לטרנסג'נדר?

(מסמנת לחיים.) בוא, חיים רק לחשוב על זה, אני מקבלת בחילה.

חיים: תאר לך שאני הייתי יולד אותך, זה לא היה מוזר בעינייך?

רמי: אז, אולי כן. אבל היום, בתקופה המטורפת הזאת? לא.

שפרה: אני עדיין לא תופסת מאיפה ייצא התינוק.

מירה: פשוט. בניתוח קיסרי.

- חיים:** אתם ממש לא נורמליים!... בואי נסתלק מכאן.
לא טבעי בעיניי שזוג נורמלי יביא ילדים בדרך... (בפתח היציאה)
- מירה:** (להורים) עצרו לרגע!
(בלחש לרמי) תגיד לאמא שלך שאתה רוצה שתהיה איתך בחדר הלידה אולי זה ירגיע אותה!
- רמי:** (בלחש למירה) השתגעת?!
- מירה:** (בלחש לרמי) לפחות תבקש, תעמיד פנים שאתה רוצה אותה שם?
ההורים בצד.
- שפרה:** הם מנסים להפוך את הנישואין שלהם לגיהנום.
חיים: לא יעזור להם, הם מענישים רק את עצמכם.
(לעבר מירה ורמי. בהתרגשות יתר)
קראתם לנו כדי "להעניש" אותנו?
(מאבד את שווי משקלו).
- שיפרה:** (תומכת בחיים ומרגיעה) זאת היא שמפעילה אותו. כמו שטון
(לעבר רמי) אתה כמו פיון בשבילה.
- הזוג בצד.
- מירה:** (בלחש לרמי) תציע לה כבר להיות נוכחת בלידה, אולי זה מה שירכך אותה.
- רמי:** (בלחש מירה) אני לא אעשה צחוק מעצמי!
- חיים:** (לזוג) יום אחד תתעוררו בבוקר ותשאלו את עצמכם מה אתם יכולים לעשות כדי להפוך את הקערה על פיה.
- שפרה:** וחיי הנישואים לא יהיו מה שהיו פעם.
- חיים:** אפילו אימוץ טבעי יותר טבעי.
- שפרה:** אימוץ טבעי טוב יותר מאשר שתסכן את חייה.
(מסמנת לחיים ומתחילה ללכת). בוא, חיים.
- מירה:** מה זה טבעי?
רמי נולד עם מה שיש לו וזה טבעי! וגם הילד שלנו יהיה אנושי וטבעי.
זה רק עניין של זמן עד שאנשים יבינו מה צופן העתיד, ואני אגלה לכם סוד, שבעתיד הקרוב מאוד גם גברים יוכלו ללדת, והזמן הזה קרוב יותר ממה שאנחנו חושבים!

רמי: תבינו, אני מספיק אחראי כדי להיכנס להריון. אם אני הולך לעשות את זה, אני חושב שזה צריך לקרות בהקדם.
היום כולם מדברים על תופעה עולמית שגורמת לגברים ונשים להחליף תפקידים ביולוגיים.

חיים: וזה הפתרון הגאוני שיחליף את הפונדקאות?

מירה: היום יש גם השתלות רחם לגברים.

שפרה: (חוזרת, למירה.) למה שלא ישתילו לך רחם בריא?

מירה: יש לי רחם בריא!

שפרה: ראינו כמה שהוא בריא.

מירה: אל תתגרי בי!

{שפרה מתקרבת למירה. שתיהן עומדות אחת מול השנייה כמו שתי תרנגולות}

שפרה: בבקשה, מה תעשי לי?

אה?!

מי את?!

מירה: את יודעת בדיוק איזה בדיקות חודרניות עברתי עד שהתייאשתי והחלטתי להפסיק את הניסיונות ולהבין שאני לא אכנס להריון.

שפרה: (עם אצבע מאיימת מול פניה של מירה.)

כי חסר לך בית גידול!

מירה: תוריד את הצבע שלך ממני!

{רמי מזיז את אימו וחיים מפריד את מירה.}

מירה: (תוך כדי הפרדה) ואולי לא אני הבעיה?!

חיים: (מנסה להרגיע. למירה.) גברים לא יכולים ואסור להם ללדת תינוקות -

זה כתוב בתנ"ך, רק לנשים מותר ויכולות ללדת, עוד מתקופת אדם

וחווה; "הַרְבֵּה אֲרָבָה עֲצָבוֹן וְהַרְבֵּה בְּעֶצֶב תֵּלְדֵי בָּנִים..."

שפרה: (מסמנת לחיים.) בוא חיים. לא שווה בגילינו להתעצבן.

רמי: החברה מלאה באנשים בעלי דעות קדומות.

- חיים:** אתה אדם חולה!
(למירה) ואת מתנהגת כמו טיפשה ומעודדת אותו!
(לרמי) אני אגיד לך עכשיו מילים קשות ואכזריות, אבל לפני כן אני מבקש שתחזור בך מיד לפני שיהיה מאוחר מדי.
- רמי:** ההחלטה נפלה ולא יהיו שינויים.
- חיים:** אתה חולה! **(קרוב לרמי.)** לאלוקים תהיה דרך משלו לשלם לכם על הפרת האיזון של הבריאה שלו.
- מירה:** למה? אם אתה כבר מדבר על אלוהים, למה שהוא העניש אותנו ולא העניק לנו את היכולת להביא ילד לעולם **(בציניות)** בצורה נורמלית? אולי הוא הבין שטעה ועכשיו הוא החליט לעשות תיקון?
- רמי:** אולי אלוהים עכשיו יותר רגוע, והחליט להעניק לנו ילד פלא שייצא ממני.
- חיים:** אתם עומדים להיות שותפים לאסון כבד מאוד!
(עצבני ומאופק.) אני מקווה... **(מהסס לרגע.)**
 שהתינוק ימות לפני הלידה, או מיד אחרי הלידה!
- רמי:** אם הילוד ימות אני מאחל לעצמי גם למות, יחד איתו.
- חיים:** הפכת להיות גבר-אישה חדש בחברתן של הנשים. אתה מתעסק עם אלוקים!
- רמי:** אני מתעסק עם עצמי ועם מה שיש לי! לא עם אלוהים! לא עם הבריאה! ולא עם הטבע!
- שפרה:** אם אתם רוצים ילדים, יש מספיק ילדים נטושים בעולם. מה שאתה עושה, זה פתרון להומוסקסואלים שרוצים ללדת. רגע, רגע, אולי הפכת להומו?
- רמי:** לא!
- שפרה:** חבל, דווקא את זה הייתי מקבלת בשמחה.
- רמי:** **(פוסק)** אני רוצה להיכנס להריון וזהו!
- חיים:** מפך זה נשמע ממש כמו בדיחה עלובה, "אני רוצה להיכנס להריון!"
- רמי:** גם אם הבדיקות הראו שיש לי גם רחם, אני עדיין ממשיך לחיות כגבר.

- שפרה:** תתבייש לך! תפסיק להביך אותנו!
(מסמנת לחיים.) בוא, חיים.
- מירה:** הרופאים אומרים בביטחון מלא שבקרוב מאוד יוכלו לשתול רחם
חיצוני לכל גבר וזה יפתח פתח לאנשים שחולמים שיהיו להם ילדים
משלהם. אם זה מהגבר או מהאישה- הבחירה תהיה שלהם.
- רמי:** או שניהם.
- מירה:** בדיוק, זוגות יכולים להיות בהריון.
- רמי:** אם יצליח, (ואין סיבה שלא) כן-כן הריונות גברים יעניק תקווה ואושר
לזוגות רבים שאין להם ילדים.
(לשפרה) וכפי שאת אומרת גם להומואים תהיה הזדמנות ללדת
ב-עצמם.
- חיים:** יש לכם מושג על המתח הרגשי והנפשי שהילד יסבול ממנו?
- שפרה:** אני לא מאמינה שאתם מעודדים את הרוע הזה!
אתם הולכים לגרום לבואו של שד לעולם.
- מירה:** לידיעתכם כאשר רמי שמע על הריון זכר, הוא התעקש להיכנס להריון
ולשאת את הילד שלנו.
- חיים:** אתם ירדתם לגמרי מהפסים.
- שפרה:** חיים בוא נלך לפני שאני אקיא.
- רמי:** דיברנו וחלמנו על ילד כל החיים, במקום לברך, אתם יוצאים מקללים.
אני חושב שאני אהיה אבא פנטסטי ועכשיו כשיש לי את כל הכלים
להשתתף בכל צעד בחיים של הילד, משהוא עָבַר ועד לידתו וגידולו.
- חיים:** אתה לא מבין שאתה הופך את עצמך לעכבר מעבדה?
עצה ואזהרה?
אל תתעסק עם אלוקים, אני חוזר ואומר לך, אל תתעסק עם אלוקים!
"כִּי אֵל גָּדוֹל ה' וּמַלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים..." אתם תסבלו ממחלות,
בזבז כסף וזמן, עוגמת נפש, חרדות, תסכולים ולילות בלי שינה.
אני לא רק נגד ההחלטה שלכם, אני סולד אפילו מהמחשבה!
- שפרה:** (לרמי) אתה אדם משכיל. איך נפלת במלכודת הזאת?
איך תעמוד מול הסטודנטים שלך עם בטן הריונית?
הרי מיד תהפוך לבדיחה.

- רמי:** אנחנו נעשה צעד אחר צעד.
- שפרה:** אני אומרת לך, אם תלד ייצא לך תינוק מלוכלך.
- חיים:** (לא רגוע ומתקשה לקלוט.) אני... לא מבין...
אתה והתינוק תהיו בסכנה ושניכם עלולים למות, למה להעמיד את החיים שהעניק לכם אלוקים במבחן?
למה לבטל את המבנה החברתי שלנו?
הנשים הן שנולדו ללדת ילדים!
- מירה:** עובדה שזה לא קרה לי.
- חיים:** אולי זאת אות משמיים.
- מירה:** נכון, ורמי קיבל את האות.
- חיים:** את כופרת!
- מירה:** אני מבינה ומקבלת לגמרי את ההתרגשות של רמי לעבור את התהליך המדהים הזה שאני לא יכולתי לעבור.
- שפרה:** (בתנועת ביטול וזלזול) תמשיכי לעודד אותו?!
- מירה:** באש ובמים.
- שפרה:** (למירה) את רוצה להרוג אותו, זה מה שאת רוצה!
את עקרה ורוצחת! {מתקרבת למירה באיום, כדי להתנפל עליה.}
- רמי:** (חוצץ ביניהן) אמא, די! מאוחר מידי, אתם לא תשנו את דעתנו.
אם זה ינחם אתכם, קרוב לוודאי שאני לא אוכל ללדת כל כך הרבה ילדים כמו אישה.
- שפרה:** (צוחקת בלעג ובכאב.) ואיך תיכנס להריון?
על ידה?
(למירה) את תעברי אותו? ... (צוחקת ממבוכה.)
מה יקרה לנשים בעתיד?
- רמי:** על כל השאלות שאת שואלת יש כבר תשובות.
- שפרה:** הגענו לאבסורד...
בסוף נמות מפיצוץ אוכלוסין.
כנראה שאני כבר לא מבינה את ההבחנה בין גבר לאישה. האם התפקידים של ההזרעה מתהפכים?

- חיים:** בואי, שפרה, נצא מפה ונפסיק ללכלך את הפה!
- רמי:** אבא, אתה אוהב לפתור סודוקו, נכון?
- חיים:** נו...
- רמי:** לפעמים אתה נתקע ומנסה בעקשנות לפתור את הסודוקו, אתה מתקשה ולא מצליח להמשיך הלאה, נכון?
- חיים:** תגיע לנקודה.
- רמי:** אבל כשאתה עוזב את הסודוקו וחוזר אליו אחרי הפסקה, או למחרת היום, אחרי שהעיניים שלך נרגעות, אתה פתאום רואה את מה שלא ראית לפני כן. עכשיו, נסו לחשוב שהעולם הוא כבר לא מה שהיה כשהייתם צעירים, קחו את הזמן, תנוחו. תירגעו ואולי למחרת היום הכל יתבהר לכם.
- חיים:** הרעיון קיים בסרטים, בסרטים בדיוניים, בחוברות הקומיקס, זה אני יכול להבין... הפעם הרפואה הלכה רחוק מדי וסחפה גם אתכם.
- רמי:** כנראה שאלוהים רוצה שגם גברים יילדו, כמו סוס הים הזכר.
- שפרה:** אם הייתי בהריון הייתי נעלבת שגבר יכול לחלוק את אותה חוויה שלי כאישה. אני מאמינה שלגברים ולנשים יש תפקידים נפרדים בעולם, כי כך נועדנו להיות. שלא תבינו אותי לא נכון, אני בעד קידום המדע, הטכנולוגיה, הרפואה... אבל הרחם הגברי שלך הוא מום מולד, זה בדיוק כמו גידול, ואני מציעה לך לעבור ניתוח ולהוציא את הרחם, כי אתה חולה.
- מירה:** אמרתי לך, אם יסירו לו את הרחם יש סיכון שזה יפגע בזרע שלו.
- שפרה:** שיפגע! ממילא את לא יכולה ללדת.
- חיים:** (פונה למירה.) לא מפחיד אתכם לספוג עלבונות מהחלטה כזאת.
- מירה:** לפעמים אנחנו מקבלים החלטות חפוזות או לא מושכלות, ובסוף הן מתבררות כמוצלחות. לדעתי, היום רחם לגבר זה דבר שמתחיל להיות מקובל. אתה יכול לשבור לי את העצמות ולעולם לא אשכנע אותו לוותר.
- חיים:** (לשפרה) בואי נעזוב את הכופרים האלה. הם הופכים לי את הקרביים.
- שפרה:** (לרמי) אתה שלם עם זה?!

רמי: כן.

שפרה: (למירה) גם את?

מירה: מאוד.

שפרה: אנחנו הולכים ולא תראו אותנו יותר לעולם!
בוא חיים, בזבנו רגעים חשובים של החיים.

חיים: (לרמי) ...ואל תקרא לי יותר אבא!

שפרה: לא סבא, ולא וסבתא!

{שפרה וחיים יוצאים.
רמי מגלה חולשה.}

מירה: מה קורה לך?

רמי: בא לי להקיא.

מירה: כבר?

רמי ממהר לחדר האמבטיה, שומעים אותו מקיא.
מירה עומדת במקומה ומתאפקת שלא להקיא.

אור יורד.

תמונה 2

המקום: פואיה בית חולים. שולחן וכורסאות.
בצד הבמה, חיים ושפרה עומדים ובידם תיקים עמוסים, הם צופים במתרחש,
קצת מבולבלים, בעיקר מהפרסומות שרצות וצצות מכל עבר והאווירה הצבעונית
ותיאטרלית. ברקע רצות פרסומות בלופ על אקרנים.

1. רוצה לחוות הריון - בוא לממש את הדמיון.
2. נייצב את המציאות המבלבלת - בוא להתייעצות ותפיק תועלת.
3. תן לרחם של אשתך לנוח - ולרחם שלך לצמוח.
4. הסיכויים שלך להיכנס להריון – פי מיליון להביא פריון...
5. בוא לגעת בבטן ותרגיש - את המרחב ותמחיש.
6. כשיגיע זמנך ללדת, תאמין - המקום יהיה זמין.
7. לידה קלה לכל גבר - בכל גיל וללא שבר.

{לאחר זמן מה, נכנס רמי הוא חמישה ימים אחרי הלידה. שיער ראשו דליל מאוד ומזדקרות שערות בודדות, בידו משקה ותנועותיו איטיות, הולך ויושב בצד השני.}

חיים: (מהצד לוחש לשפרה לעבר רמי שהוא לא מזהה אותו. בבוז.)

הנה אחד מאלה, בטח אחרי לידה,
תראי תראי איך מעוותים להם את הצורה.

שפרה: אולי זה לא הוא.

חיים: זה הוא?

{את הבמה חוצה מצד אחר אורח הומוסקסואל מבוגר, בהריון חוץ גופי מתקדם, גם לו שיער ראשו דליל מאוד ומזדקרות שערות בודדות, ביד אחת אוחז בבטנו ונאנח. עוצר מתנשף... רושם משהו בפנקס.}

שפרה: אולי זה רמי.

חיים: לא נראה לי.

בצד

רמי: (מבחין באורח) קשה?

אורח: רחם חוץ גופי נוקשה.

רמי: הרופא בישר לך מתי?

אורח: (נאנח) עוד תשע חודשים והכל מאחורי.

רמי: או-ווה- או-ווה. אולי התכוון עוד תשעה ימים, אולי שבועות?!
כי זה לא יכול להיות.

אורח: והוסיף, "יתכנו עוד שהיות ייחודיות."

רמי: יש לך צירים?

אורח: מדומים.

רמי: ואיך אתה מרגיש?

אורח: סימפטומים מוזרים של קשיש.

רמי: זה באמת קשה בגילך. תהיה בריא.

אורח: אתה נראה מעולה עם השיער ככה ממריא אל-על.

רמי: גם הבלורית שלך נראית מטופחת.

- אורח:** בינינו? שלי שווה לתחת...
(פולט אנחה לעצמו.) אח... מה עשיתי לעצמי...
- רמי:** אל תהיה מודאג, בסוף ייצא.
- אורח:** אני יוצא.
- {האורח ממשיך בדרכו ולפני שהוא יוצא משחרר נפיחה מגרד את התחת ויוצא.}
- {מהצד}**
שפרה: בטוח שזה לא היה רמי שיצא?
- חיים:** לא חושב, לא ראית שיער אפור של זקן פתטי?
- שפרה:** דומה לו.
- חיים:** כולם פה דומים.
את רואה את כל הזכרים פה, זכרים מטומטמים ודפוקים לגמרי,
נושאים תינוק ומשריצים אותו כמו סוס הים.
- שפרה:** (אחרי שהיא סורקת במבטה את המקום.)
גועל נפש...
(שוב סורקת. לכיוון הקהל.) תראה מה זה, ממש סדום ועמורה.
- חיים:** הליברלים הרשעים האלה, צריך להמטיר עליהם אש וגופרית.
- שפרה:** לצערנו הם הצליחו והגיעו לאחרונה לתשומת לבו של הציבור,
ויש רבים יותר ממה שחשבנו. תסתכל מסביב ותראה איזו תעשייה.
- כרוז:** "מזל טוב לגיורא, נולדה לו בת."
- {קריאות של "מזל טוב" מכל עבר בצירוף מחיאות כפיים.}
- קולות:** (כולל את הנוכחים.) "אוהבים אותך גיורא"
- שפרה:** לוקחים את כל החלקים הטובים של ההיריון ומעבירים לגבר.
- חיים:** בא לי לצעוק להם להפסיק.
- שפרה:** התחלתי להתעניין וראיתי שיש אלפי אנשים שחולקים תמונות, קטעי וידאו על הריונות גבריים. ועד היום עצם העלאת זְכָר הזְכָר בהריון דוחה אותי.
- חיים:** זאת שטיפת מוח.
- שפרה:** (רואה את מירה. בהתלהבות.) מירה? ... היי אנחנו...

{מירה נכנסת מהר לבושה בחלוק בית חולים, אוחזת בידה חזיית הנקה מסיליקון, דמוי שדיים של אישה, שמכילה חלב. אינה מתייחסת להורים. הולכת ישר לרמי ועוזרת לו ללבוש את החזייה.}

שפרה: אוי, זה רמי שיושב שם?

חיים: נראה שכן.

שפרה: (נרגשת) לא הכרתי אותו. הוא נראה זוועה.

חיים: הכל פה זוועה הזויה.

שפרה: מסכן, לא נשאר לו שיער. בטח מהמאמץ של הלידה.

חיים: (לוחש) שמת לב שאף אחת מהגברות כאן לא נראית בהיריון?

שפרה: אולי כולן כבר ילדו.

חיים: לא חשבתי על זה.

כרוז: "אנחנו מברכים את אבנר שברגע זה נולד לו בן במזל טוב..."

{קריאות של "מזל טוב" מכל עבר בצירוף מחיאות כפיים.}

קולות: (כולל את הנוכחים.) "אוהבים אותך אבנר"

כרוז: "אנחנו מברכים את גיורא שברגע זה נולדה לו בת במזל טוב..."

{קריאות של "מזל טוב" מכל עבר בצירוף מחיאות כפיים.}

קולות: (כולל את הנוכחים.) "אוהבים אותך גיורא"

שפרה: הם מתרבים.

חיים: כמו שרצים-מוקצים.

מירה: (לרמי) שכחתי לספר לך שאתמול היה מצעד גברים ברחובות תל אביב. הם חיברו כריות לבטנם, לבשו שדיים מפלסטיק והשפריצו חלב מתוכם.

{שפרה וחיים מתקרבים לרמי בחשש מה.}

שפרה: שלום.

{שתיקה קלה.}

מירה נועצת בהם מבט ארוך של שינאה ובוז. יוצאת.

שפרה: היא כועסת עלינו?

{ההורים מנסים להגיד משהו, אך המילים לא יוצאות להם מהפה.}

שפרה: (בהיסוס) אתה... כבר... אחרי?

{רמי מעיף עליהם מבט מזלזל ותמה, כאילו שואל "מה אתם עושים פה?"}

חיים: (לשפרה) אמרתי לך שנבוא לחינם? בואי נלך, אנחנו לא רצויים כאן.

{חיים ושפרה הולכים. מגיעים לפתח היציאה.}

רמי: (בקול) לא רואים שילדתי?

שפרה: (לוחשת לחיים. תוך כדי שהם מתקרבים.) לא מבינה אותנו, הוא ילד וכבר יש לו מצב רוח מחורבן.

חיים: יש גם נשים כאלה.

רמי: אני אחרי.

שפרה: זהו, נולד?

רמי: נולדה.

שפרה: בת?!

חיים: בדקתם בתוך החיתולים שלה?

רמי: הכל תקין...

שפרה: דאגנו כל כך לשלומך, לא הצלחנו לישון בלילות אז בסוף באנו.

רמי: (בציניות) חודשים לא דאגתם ולא ישנתם? מסכנים.

(זועם) אפילו לא צלצלתם פעם אחת לשאול.

שפרה: (נכנסת לדבריו.) כעסנו...! עכשיו אל תכעס עלינו שכעסנו, תנוחי, סליחה תנוחי, אתה אחרי לידה. כשתצאי (!), תצעק כמה שאתה רוצה. הבאנו את כל המאכלים שאתה אוהב.

רמי: ראיתי פה המון אימהות והן נשארות בבית החולים עם הבן שלהם במשך כל הלילה, הן בדרך כלל מביאות מזוודות של אוכל. אבל אם האבות מגיעים לבד, הם בדרך כלל מביאים רק את עצמם, אפילו סנדוויץ' לא מביאים... (חש בכאבים.) איי... הו...

שפרה: (בדאגה מוגזמת) מה קרה?

רמי: התפרים.

שפרה: אל תתאמץ. אולי אתה רוצה לשכב על הצד.

רמי: לא. כואב לי בצד.

שפרה: (מנחמת) לכולם יש כאב שמסתירם אותו.

חיים: מתי ילדת?

רמי: לפני חמישה ימים.

שפרה: עבר קשה?

רמי: האפידורל גמר אותי, אבל עכשיו הרבה יותר קל...

(חושב לרגע.) מסתבר שהייתי במצב קשה...

הייתה לי תחושה שאני עומד למות, שהזמן שלי מדוד בסטופר.

לא הייתי מסוגל לחוש את העור שלי, וכל הזמן רצו לי מחשבות

בחיפוש אחר התשובה לשאלה; מה אני בדיוק, ומהו בדיוק המוות?

שפרה: למה אתה מדבר וחושב על המוות? אתה הענקת חיים.

רמי: כל חיי האמנתי שהכול בסדר.

הגוף שלי עדיין סובל מההשפעות של ההפריה.

אני עדיין סובל מחלק מהסימפטומים של הלידה.

אולי הייתי צריך לעבור את המסע כדי לגלות שאני רוצה ילדים.

אבל עכשיו אני שבור, מרגיש טיפש ואומלל.

חיים: (לעצמו בשקט) הנה זה מתחיל.

שפרה: (רומזת/דוחפת מרפק לחיים שישתוק) זה משבר שלאחר הלידה, הוא

יחלוף. זה קורה גם להרבה נשים יולדות.

רמי: (רואה את מירה מרחוק.) הנה היפה והיפות שלי מתקרבים.

{מירה נכנסת מאושרת. אוחזת ביד אחת תינוק ובשנייה תינוקת.

חיים ושפרה המומים.}

חיים + שפרה: תאומים!?

{מירה יושבת ליד רמי ושניהם מתכוננים להנקה.}

חיים: (בתמיהה) הבאת תאומים?

רמי: את התינוק ילדה מירה, ואת התינוקת אני.

שפרה: (למירה) היית הרה!?

{מירה לא עונה, עסוקה בתינוק.}

רמי: ילדנו באותו שבוע.
(למירה) קדימה תינוקות, שואו טיים...

{מירה ורמי מתחילים להניק.}

כרוז: "אנחנו מברכים את דובל"ה שנולדה לו בת במזל טוב"

{קריאות של "מזל טוב" מכל עבר בצירוף מחיאות כפיים.}

קולות: (כולל חלק הנוכחים.) "אוהבים אותך דובל"ה..."

שפרה: (לחיים בשקט) איך קרה שהיא פתאום... שזה אפשרי.

מירה: (בכובד-ראש.) אדם חייב שתהיה לו נפש מאוזנת כדי להאמין שהכל אפשרי.

רמי: מה שנחשב פעם למשהו קיצוני או בלתי סביר - התממש.
היום הכול מאחורינו והעתיד לפנינו.

{האורח חוזר, נאנח ומתקשה בהליכתו.}

אורח: (מדבר לעצמו.) אני אומר להם שיש לי צירים והם לא מדומים, והם מתעקשים שהם מדומים...

רמי: חזרת.

אורח: בטח שחזרתי, למה שלא אחזור? הפכתי לווישר הולך וחוזר..

רמי: צירים?

אורח: בלי מעצורים.

רמי: איך האחוריים?

אורח: מזמרים בעצלתיים.

רמי: עדיין?

אורח: לפעמים מנחמים ומזמרים כפליים.
אני מרגיש שיש לי ברחם יותר משניים - לכן הכאב שבעתיים.
אתם תמשיכו, תניקו-תניקו... ואל תפסיקו...
(מתחיל ללכת, ומרים את חזהו למעלה בשתי ידיו.)
אוף... המחלבות האלה מתחילות להיות מטרד.

שפרה: (לחיים) תראה איך השניים יונקים בתאוה.

{חיים פונה והולך מהם. מתחיל להתפלל ולבקש רחמי שמים.}

חיים: (מתפלל עם פניות לצדדים.) "יהי רצון מלפניך ה' אלוהי ואלוהי אבותיי, מלך העולם כל יכול... אני פונה אליך כמו שנח הצדיק פנה, הוא היה צדיק גדול, אבל אני הקטן מבקש את רחמיך רק על תינוקת אחת... כי השני נורמלי והוא יהיה בסדר. אנא הצל אותה מכול צרה... (מלמול)

{אורח ניגש לחיים באמצע התפילה ומנסה לפנות לחיים ישר לפניו, אך הוא לא מצליח. חיים פונה לצד השני להתפלל. האורח הולך לצד שני. חיים מפנה את גופו ממנו וכך הלאה...}

אורח: סליחה אבא של רמי, אם אתה כבר מתפלל, אתה יכול להכניס גם אותי לרשימת הבקשות?

חיים: עוף מפה, זקן מעוות.

אורח: (נבהל ונרתע, כמעט נופל) כמעט הפלתי בגללך.

חיים: תפיל חתיכת טפיל.

אורח: (ובכוונה להכעיס) התפוח נפל רחוק מהעץ.

חיים: עוף חוטא בין-כלאיים!

אורח: לתינוק שלי אני אקרא חיים!

חיים: אני לא מרשה לך!

אורח: מי שואל אותך? דווקא. רק חיים! ואם יהיו תאומים פעמיים חיים! חיים חיים... (הוא מרים שוב את השדיים למעלה כדי להכעיס.) רוצה שפריץ? (משפריץ)

{חיים עושה תנועה של איום.

האורח נבהל ובורח לפינה ומביט במתרחש בסקרנות.}

חיים: (מבקש מאלוהים.) תודה, גם על הרגעים הקשים שאתה נותן, תודה בכל רגע ורגע. כי הכל לטובה... ובעזרת השם... (מלמול) עזור בקשיים, גם אם ילדינו טועים... (מלמול)

{האורח מהצד מסתכל על חיים שמתפלל ומסמן על עצמו, ומסתכל למעלה}

אורח: (מבקש מאלוהים) גם אותי תכלול שיהיה נעים...

שפרה: (קוראת לחיים) בוא, תראה איך הנכדים יונקים ומחייכים לסבתא.

חיים: (תוך שהוא מסתכל מעלה וממשיך לבקש, מתקרב לשפרה.)
 סלח להם... הם טועים... לא יודעים להעריך את מעשיך.
 תודה לך, על החיים החדשים.
 אנו משבחים ומודים לך ומקווים שלא תפגע בנכדינו...

{שפרה וחיים עומדים ומסתכלים איך התינוקות יונקים.}

כרוז: "הודעה חשובה! לידיעת המבקרים.
 (נשיפה) פו פו... שומעים? ... שומעים?...
 אנחנו כאן משתמשים בטכנולוגיה חדשנית ביותר.
 עם המומחים הגדולים בעולם...
 היום ניתן לשתול לכל גבר רחם חוץ גופי וכמעט בכל גיל.
 בואו לקחת חלק במהפכה ותהיו שותפים באירוע המיוחד של הדור
 החדש. אנו פתוחים לכל השאלות.
 תנו לילדיכם הזכרים הזדמנות להשתתף בתהליך היצירה...
 קחו חלק חשוב ביצירה... השתתפו ושתפו!"

{רמי ומירה מדקלמים לסירוגין את שיר "ההנקה"
 במהלך השיר שפרה וחיים עומדים ומתבוננים בראש נטוי קצת לצד, חצי מחויכים
 וקפואים במקומם.}

רמי: לְהִתְכַבֵּל עִם בְּבֵת כְּבֶשׂ,
 יַחַד עִם כּוֹכְבֵי קֶטְנִים מְנַצְנְצִים.

מירה: כָּל תִּינוּק שְׁנוּלָד,
 שׁוֹמֵעַ אֶת צְלִצּוֹל הַפִּעֲמוֹנִים שְׁלוֹ.

רמי: עוֹטֵף אוֹתָךְ בְּזֵרְעוֹתַי וַיְהִי לְךָ לְמֹטָה,
 בָּהּ תִּשְׁנֶי אֶת שְׁנֵתְךָ וְתִגְדְּלִי.

מירה: מְרִיחַ אֶת הַשָּׂדִים וּמִתְעוֹרֵר לְחַיִּים,
 יוֹנֵק מְלֹמוֹת מְתוּקִים.

רמי: אֶהְבֶּה לֹא נִיתַנְתָּ לְמִכִּירָה.

מירה: אֶהְבֶּה זֹרְחַת בְּנוֹ וּמְנַקִּים אֶת הַחַיִּים.